

[Carl Petersen.]

sig Udslag, maa man være varsom med nu at anlægge en Politik, der vil medføre, at disse Lønninger ikke kan opretholdes i den Tid, der kommer. Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 6.

Aksel Larsen: Det er en given Ting, at vi maa have gennemført en Kornlov ogsaa i Aar for at sikre os, at vi faar det Korn, der er Brug for, men det, det drejer sig om, er saa at faa denne Kornlov saa rigtig og retfærdigt udformet som vel muligt. Som vi har givet Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling, mener vi ikke, at Lovforslaget fra den højtærede Landbrugsministers Haand har den helt rigtige Udformning, og vi har under Udvalgsbehandlingen nærmere udviklet vore Synspunkter angaaende de Punkter i Loven, hvor vi mente, der tiltrængtes Ændringer. Vi har i Særdeleshed beskæftiget os med 3 Spørgsmaal. Det drejer sig om det Kvantum Korn, der skal afleveres, og hvordan Afleveringspligten skal gradueres for de forskellige Brug; det drejer sig om Fordelingen af det afleverede Korn, og det drejer sig om Kornprisen.

Hvad Afleveringen angaar, tror vi, man gør klogt i at regne med, at Chancen for at faa importeret Korn inden Høsten 1947 og i hvert Fald inden Foraaret 1947 er meget lille, og at man derfor maa tilrettelægge Kornordningen saaledes, at vi i hvert Fald kan klare os med det hjemmeavlede Korn. Under disse Omstændigheder mener vi, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man havde sat Afleveringspligten i Vejret. Vi mener, at der er adskillige Størrelser af Landbrug, som vil være i Stand til at aflevere mere Korn, uden at det behøvede at influere paa Brugen af Drift eller forhindre dem i at have de fornødne Fodermidler til deres Heste og Kreaturer.

I denne Forbindelse vil jeg sige, at der synes i kyndige Kredse at være Enighed om, at vi har ca. 80 000 Heste for mange herhjemme, nu da Krigen er forbi og Motortrafikken er kommet i Gang. Det er et Spørgsmaal, man ikke kan undgaa at beskæftige sig med. Disse Heste æder en Mængde Korn, og jeg mener ikke, at Landet har Raad til at bruge dette Korn til Heste, som ikke er nødvendige, saa man maa se at komme af med dem. Det mest formaals-tjenlige vilde være, hvis man kunde sælge dem til Lande, som har Brug for dem, men ellers kunde de jo slagtes og Kødet anvendes til Menneskeføde dels i Danmark og dels i andre Lande i Europa. Under alle Omstæn-

digheder anser jeg det for uforsvarligt at opretholde en Hestebestand, der er saa meget større end den, der virkelig er Behov for.

En Reducering af Hestebestanden vil bevirke, at der bliver mindre Brug for Korn, og vil altsaa i højere Grad gøre det muligt at sætte Afleveringspligten i Vejret. Paa den anden Side erkender vi villigt vor Uformuenhed til selv, uden virkelig sagkyndig Assistance, at formulere et Forslag om en ændret Afleveringspligt, og vi har ikke fra anden Side mødt nogen som helst Sympati for vore Tanker og mangler de Oplysninger, der skulde være nødvendige for at udforme et saadant Forslag, saa vi maa nøjes med her at gøre det Synspunkt gældende, at Afleveringspligten kunde og burde være forhøjet, men at vi af de nævnte Grunde afstaar fra at stille formelt udarbejdet Ændringsforslag derom.

At vi mener, at der burde afleveres noget mere Korn, skyldes naturligvis, at vi mener, der er Brug for mere Korn til Fordeling, og her tænker vi i første Række paa de smaa Landbrugere og paa visse Grupper af Befolkningen paa Landet og i mindre Byer, der ikke selv er Landbrugere, men har Brug for Korn, og som efter vor Mening faar en lovlig knap Tildeling efter den Ordning, der foreslaas her.

Dermed kommer vi til det andet Spørgsmaal, jeg nævnte, Spørgsmaalet om Fordelingen af det afleverede Korn. Herom vil jeg sige, at saa vidt det kan bedømmes, kan Anvendelsen af det afleverede Korn vistnok vanskeligt ske efter en bedre Plan for Fordelingen mellem de enkelte Grupper, Kornet skal stilles til Raadighed for, end den, der er foreslaet af Ministeren, og hvis det havde været muligt at skaffe mere Afleveringskorn, er vi af den Mening, at man burde have fulgt Principperne i § 6 vedrørende Fordelingen af Kornet, saaledes at der var sket en procentuel Forhøjelse for de forskellige Grupper. Noget saadant kan jo imidlertid ikke ske, naar man ikke vil sætte Afleveringen i Vejret.

Saa kommer vi til Spørgsmaalet om, hvad der skal ske, hvis der skulde blive importeret Korn her til Landet — det er naturligvis yderst hypotetisk, men fuldkommen udelukket er det ikke —, og i saa Tilfælde mener vi, at man for den første Del af saadant Importkorns Vedkommende maa forbeholde det til Fordeling til det mindre Landbrug og først derefter kan stille det til andre Grupperes Raadighed.

Endelig er der Kornprisen. Den blev i 1940 fordoblet, og selv om jeg er klar over,